

ROMANULU.

VOIESCE SI VEI PUTI.

DIARU POLITICU, COMERCIALE, LITERARIU.

(ARTICOLELE TRAMISE SI NEPUBLICATE SE VORU ARDE.)

Direcțiunile diariului: C. A. Rosetti. — Gerantă răspundătoriu: M. Caludescu,

Pentru așnapare și reclamă, se voră adresa la Administratoriul diariului D. C. D. Aricescu, Pas. Romănu No. 13.

Abonarea pentru districte de 152 lei
 Sese lune 75 —
 Trei lune 35 —
 Abonamentele încep la 1 și 16 ale fie-cării lune.
 Ele se fac în districte la corespondenții diariului și prin poste.
 La Paris la d. Hallegrain, rue de l'ancien comédie, 5; pe trimestru 20 franci.
 In Austria la directiul postal și la agiutele de abonare, pe trimestru 10 forinți argint valată sustiacă.

Abonarea pentru București pe an 128 lei
 Sese lune 64 —
 Trei lune 32 —
 Pe luna 11 —
 Înainte plătiți 24 par
 Yesciștrile, linia de 30 litere 1 lei
 Înerticul și reclame linia 3 lei

București, 30 April 1863.

Domnule Redactori!

Ca cetățianu român, și contribuitoru, și ca amic al legalității, m'ani dusu la onor. casă de concepțiune a impostelor, spre a mi plăti contribuțiunea fonciară, ne fiind încă regulată în cea personală, pe lunele Ianuaru și Fevruariu. Domnul comisar financiar, mi-a cerut pe semestrul întreg adică până la Iuliu viitoru, și-am răspuns că i rufus și-i voi refusa împlinirea acestei cereri, fiind că sunt poprit printr'unu vot al camerei; și prin urmare fiind că-mi place a respecta legile, fără uă prealabilă deciziune a Adunării naționale, care represintă suveranitatea țerei și căria suntem datori a ne supune cu toții, voi refusa d'a-i plăti pe alte lune de cătu pe Ianuaru și Fevruariu.

Acestea cu onore vi se comunică, d-le redactoriu, rugându-ve ca se o dați publicității ca uă probă mai multă pentru modul cu care voru a împlini impozitele nevotate de Camera. Eu din parte-mi însă astețu aplicarea legii de urmărire cu care amu fost amenințat.

Priumiți, d-le redactoriu, încredințarea deosebită mele stime și considerăți. George A. Poianaru.

REVISTA POLITICA

INCURESCU, Florariu.

Procesul diariului *Nichiperca*, care trebuia se fi judecatu eri, a fost amânatu pentru 14 Maiu. Nu înțelegem care a putut fi scopul acestei amânări, mai uă semnă cându suntem încredințat, avem dovede despre buna voință a Curții d'a merge foarte repede cu procesele de presă. Ne place a crede că d. președinte a amânatu acestu proces, atât de curios după întrebările făcute deja gerantulu *Nichiperca*, pentru ca ministeriul publicu se potă a se mai gândi și negreșitu a se descepta și se retrage actualu seu de acuzare.

Altu-felu, dacă ne amu înșela în această credință, apoi atunci această amânare nu potă a ne face se credem de cătu pozițiunea tristă și neplăcută în care negreșitu se vede guvernulu actualu în fața acestu proces de presă, atât de numeroș și atât de apropiate, prin care se dovedesce mai mult, de uă parte, adevărata slăbiciune a guvernulu, și de altă parte, puterea și influința morale a presei, precum și toate simpatiile ce ea găsește în public.

Se știe, de toți cari cunosc puținu istoria, unde duce pe unu guvern procesele de presă, și se vede că guvernulu actualu, neocunoscutu nici a acestu adevăr, precum s'a dovedit că nu cunosc altele multe, voiesce a

face singur această tristă sperință. Nu este de mirare, neputinlu lăsa posterității unu nume prin desyoțarea libertăților publice, se caute a dobândi acestu nume prin lovirile date presei, prin închiderea scriitorilor la pușcăria, și prin trimiterea loșu în această temniță, înainte chiaru d'a se da uă sentință definitivă. Și acesta este uă nobile ambițiune și bine meritată de guvernulu actualu, pentru care îl felicităm cu uă deplină sinceritate. Ambițiunea locuesce în sufletele mari, a d'is unu poetu latinu. Vorbescă lumea, vorbescă istoria, fia ori și cumu, numai se vorbescă. Și Ministeriul Polignac, ne avindu pră multe simpatie pentru regimulu reprezentativ alu Chartei, daru copriindu d'acest nobile ambițiune, a voit se facă ceva și a făcutu ordonanțele de la 23 Iuliu 1836; și istoria vorbesce de ministeriul Polignac, care este chiaru la noi hostul de bine cunoscutu.

Ș'apoi, a lovi presa cu țării și a închide pe scriitori în temniță, împreună cu țharii, și înainte chiaru d'a se cunoscă sentința Curții de Casațiune, este uă dovadă de guvern cu energică, cu uă mână de feru, și poetii au vorbitu despre timpul de feru, de și nu c'edeau pe omeni fericiți în timpul acesta, daru au vorbitu, și pentru sufletele cele ambițioșe acesta este multu. Se nu uităm asemenea omeni însemnați cari facu uă lucrare deosebită au firesce uă nespasă predilectiune pentru lucrarea lor. Cele d'auțoi lovirii în contra presei supt regimulu constituțional s'au datu de d. N. Crezulescu prin ordonanța sa memorabilă, și eca negreșitu pentru d. N. Crezulescu, cu uă părinteșcă amorie pentru lucrarea sa, și credinciosu principiiloru coprinse în acea ordonanță, nu voiesce a fi acusat de lipsă de logică, de inconștință și de neputință pentru aplicarea legiloru.

După ce am felicitat în publicu guvernulu actualu pentru aceste frumoșe calități și pentru noblețea sa ambițiune, despre care negreșitu istoria va vorbi, se ne fi permis a face câteva oșervări.

D. Aricescu, condamnatu de Curtea criminală, a avutu recursu la Curtea de Casațiune, în virtutea dreptulu acordat de lege. Daru îndată ce s'a datu sentința Curții, d. procuroriul alu acestei curți, prin raportulu cu No. 1226 din 29 aprilu, a cerut de la d. președinte alu Curții ca d. Aricescu se fi îndat arestatu, și arestulu seu se fi considerat ca preventiv pînă la darea sentinței definitive.

Întrebăm pe orice omu cu simțiu de umanitate și de dreptate dacă nu condamnă cu energiă asemenea urmarel Este drept, este omenescu d'a închide unu omu pentru delictu de presă înainte d'a se sci dacă Curtea de Casațiune va încuviința sentința Curții Criminală? Este drept este omenescu d'a supune pe unu omu pentru asemenea delictu la unu arest preventiv, la care se supun numai criminalii spre a fi împedicați d'a fugi sau d'a face

uă nouă crime? Este drept, este omenescu, dacă Curtea de Casațiune va desaproba sentința Curții Criminală, ca unu omu, pentru delictu de presă, se suferu unu arest preventiv, care potă se fi lungu, dacă Justiția va merge mai încet în casulu de recursu la casațiune, de cătu în casu de condamnare le curț?

Sunt acestea acte de dreptate? sunt acestea acte de umanitate cari se facu pe unu guvern a fi iubit?

Dar vom vedea ceva mai mult. În toate țerele unde este uă presă au fost și sunt procese de presă, au fost și sunt condamați scriitori pentru delictu de presă, supt, guvernelu care au crezut că se potă întări prin înăbușirea opinații libere și independinții.

În Franța, omeni însemnați, scriitori celebri au fost onorați de a scrie în diariu, și s'au crezut datori d'a se servi cu această putere totu, d'auna învingătorii și d'a combate actele ilegale și violințe ale guvernulu. Royer-Collard, de Broglie, Guizot, Villemain, Chateaubriand, Casimir Perier, Cousin, Benjamin Constant, Dupin, Thiers, Armand Carrel, Mignet, Cavaignac, Lamartine, Lacy, Saint Marc-Girardin, și atâți alții pe cari nu-i mai numim aici, totu atâtu de cunoscuți, au fost diaristi, au atacat cu violință ministeriile, contrarie Chartei și libertăților publice, și multu au fost condamați și închisii în procese de presă, daru prin aceasta mai mult s'au slăbit și mai repede au căduțu, după cumu se va dovedi pre largu prin articlu special.

Dar unde au fost închisii scriitorii condamați și cumu au fost tratați?

Supt cele mai arbitrarie guverne, în timpul Restaurațiunii, cându s'au făcutu legile excepționale, supt ministeriul Polignac, în timpul turburărilor de la 1834, în timpul dictaturei generariulu Cavaignac, eca cumu erau tratați scriitorii condamați.

N'avem trebuință d'a cite multe fapte.

Este uă închisore deosebită pentru delictu de presă. Chateaubriand a fostu închis, daru avea libertate, pe parole sa, d'a eși pe fi-care și, se se preambele dou ore. Astu-felu s'a urmat și cu Beranger, Jouy, Lamennais și alți scriitori condamați. În privința celor închisii supt abuzarea c'au produsu turburărilor de la 1834, după mărturierea lui Chateaubriand de poliția, D. Gisarquet, avei dintre d'nsii cari avuse trebuință, pentru afaceri urgente, de câte-va ore de libertate, dobândir de mai multe ori voi d'a eși fără scortă — Armand Marast, care avea obiceiulu d'a lua uă baie în fi-care sora, comanda baia sa pentru de ce ori, ce totu d'auna, și avea voia se eșă. — (Louis Blanc. Chateaubriand.)

Asemenea a fostu tratat și Emilo de Girardin, și toți fără deosebire cari au fostu închisii pentru delictu de presă, supt cele mai rele guverne.

Astă-felu, nici într'ua țără, suptu nici unu guvern, ori cătu de reacționariu a putut se fi, scriitorii nu s'au închisii pentru delictu de presă împreună cu furii, cu țharii, cu criminalii, în mijloculu ecomotulu înfiorătoru alu lanțurilor de picioru, în camere miserabile, umede, întunecose, ucidentorie.

La noi, numai la noi, în anul 1863, suptu unu regim constituțional, suptu unu guvern care se pretinde liberalu, în care se află unu fostu membru alu guvernulu provisoriu de la 1848, numai la noi și potă în Russia, scriitorii pentru delictu de presă, se trimitu în asemenea temniță.

Chiaru supt Ministeriul Iepurianu care s'a ilustrat prin procesele de presă, gloriu de care este gelosu ministeriul actualu, cându d. Radu Ionescu a fostu condamnat, acelu ministeriu l'a transportat, împreună cu dd. Orașianu și Valentinianu, la Văcărescu, unde, trebuie se fimu drepti, li se acorda destulă libertate.

Dar ministeriul actualu voiesce a merge în toate mări departe de cătu ministeriul Iepurianu și a ne face se uităm administrațiunea acelu ministeriu, care trebuie se fi recunoscatu guvernulu actualu, și se n'abă nici uă părere de reu dacă acesta va dobândi uă gloriu mai mare.

Eca ce dicea Benjamin Costant cându se propunea numai închiderea scriitorilor împreună cu cei condamați pentru crime la pedepse infamante: „Întrebă pe ministri cumu le potă trece prin minte se amestice pe scriitori cu omeni isbiți de pedepse infamante. Toți amicii dreptății și umanității se voru uni cu mine spre a protesta în contra unei asemenea propuneri ilegale și oribile și a respinge aceste doctrine barbare. Cându legea osindesce pentru de acte de presă, nu înțelege ca condamații se fi aruncați într'unu cloacu infectu împreună cu brigantii. Aceșta ar fi unu abuz de putere culpabilu prin natura sea și revoltătoriu prin atrocitatea sea. Opiniunea și conștiința publică rezervă desprețulu și infamia pentru acei cari speculă pentru interesulu lor personalu, interesele publice, cari servescu despotismulu suptu toate guvernelu, cari deșteptă urele și patimele stinse: cari vindu, ori cui, talentulu lor, credințulu lor, patria lor; eca cea-a ce strage desprețulu publicu.”

Dar ministeriul actualu, nu cunoscă nimicu din acestea toate.

Scriitorii, pentru delictu de presă, suntu închisii înainte de a se da uă sentință definitivă, și suntu aruncați în temnița infamiei, în același cloacu infectu.

Întrebăm pe orice omu cu simțiu de dreptății și alu umanității, dacă nu este indignatu de acestu abuz de putere culpabilu prin natura sea și revoltătoriu prin atrocitatea sea.

Judecă țără, judecă Europa asemenea fapte ale guvernulu actualu.

Radion.

Cracovia, 6 Maiu. Diariulu „Czas” anunță: Eri s'a întimplat aproape de la O kusz uă luptă. Miniewski, atacat de 600 de Ruși, i-a bătutu, a adus desordinea în rândurile lor și i-a gonit. Rușii au perdatu 50 de morți și vulnerați.

Cracovia, 6 Maiu. La 4 Maiu după amădăi două companie de infanterie rusescă de la Olkusz au întințit în pădurile între Olkusz și Ploki unu corp de insurginți, s'au bătutu d'ina această și a două și la 5 dimineață lângă Starczanow cu aproape 900 de insurginți și s'au retrasu c'ua perdere de unu oficiariu și 36 de omeni. — Se dice că Pilica este ocupat de la 1 Maiu de insurginți, Czachowski s'a aflat la 3 Maiu la Szachokoliny, eri, la 5, era aproape de Wolbrom și avea intențiunea a înainta spre Miechow.

Cracovia, 7 Maiu. În Posen (Posnania) au fostu arestați aproape 60 din cei mai însemnați proprietari de moșie. Oxinski a ocupat la 5 Maiu Dombrowa. Miniewski a fostu bătutu la 5 de cătră Rușii. Taczanowski s'a retrasu în in'ul țerei, după această Rușii au ocupat Pyzdry.

Cracovia, 5 Maiu. Uă despărțire de insurginți în număr de 250 de omeni suptu comanda unu franceș, a fostu atacat de Ruși lângă Igołomia și desevrșitu risipit. — Eri s'era insurginții au fostu atacați de Ruși la Igołomia și respinși pînă la Clo; gl'nte au sbratut pînă la Clo chiaru, și au vulnerat ușor p'unu soldatu austriacu, 59 de insurginți, 6 care cu arme și două tunuri de feru s'au primitu de trupele austriace și s'au dusu la Mogila. Aci s'a adus aici de la Chrsanew două insurginți vulnerați în lupta de anteposturi de lângă Ploki. După spusa lor despărțirea respectivă de insurginți este în număr de 600 omeni, comandat de oficiari franceși și a mersu spre Olkusz. Școția anunță că lupta de lângă Ploki continuă.

Bromberg, 6 Maiu. Gazeta de la Bromberg anunță că corpulu lui Taczanowski ar fi fostu bătutu la 2 Maiu lângă Binieszwow, și că eșu însuși ar fi fostu vulnerat.

Leopolu, 7 Maiu. S'a întimplat uă lovire tare între trupele rusesci și corpulu de insurginți alu lui Ieziorski în pădurile de mai susu de Tepily și Huta Rozaniecka. Lupta a început la 9 ore dimineață și s'a terminat la 12; Rușii s'au retrasu, eru insurginții au păstrat pozițiunea lor lângă vechia locu taberă. Perderea constatată a insurginților este de 40 pînă la 50 morți și aproape 100 vulnerați mai greș și mai ușor. Două vulnerați ruși au fostu conduși la Ciessanow, asemenea și insurginții vulnerați, cari s'au locuit parte în casele de pe la moștele învecinate și parte la Ciessanow. În Galizia au trecut 20 insurginți. Perderile Rușilor nu sunt cunoscute.

Petersburg, 6 Maiu. Diaritul Franceze de la Petersburg de astăzi, publică depeșele Suediei de la 7 Aprilie, Spaniei de la 21 Martiu și cabinetului Torinului de la 23 Aprilie, dimpreună cu responsurile respective. Cabinetul Suediei se razimă, mai cu seamă, pe principiile umanității și pe generositatea Imperatului și este incredințat că cuvinte de grație și de uitare precum și perspectiva la un regim înțelept și liberal, vor fi d'ajuns spre a restabili pe deplin ordinea și liniștea. — Responsul se referă la depeșele adresate celor trei puteri mari.

Nota Spaniolă deplînge forțe nerăbdătoare Polonesilor, cari n'au voit s'aștepte continuarea sistemului concesiunilor acordate pînă acum. Regina, care a făcut și peînța, că moderatiunea împaciuește multu mai bine de cît severitatea, rîgă a acorda bicușilor grație și iertare. — Responsul mulțamește cu cordialitate. Depeșea Torinului este compusă în termeni bine viitori; ea speră că Rusia va vedea din data comunicațiunii dovada despre dorința Italiei d'a menține totu d'una nă amicitia și pacea și nă dăplina încredere. — Responsul este de la 1 Maiu, elu dice că Imperatul a primitu cu plăcere expresiunile amicale. Atingătoriu de dorința în favoarea Poloniei, guvernul itali nu știe că revelațiunea impune nă misiune de deficiență, guvernulă qată a intenția nă pace durabile.

Francfort, 6 Maiu. Diaritul „Europa“ conține următoria comunicațiune: Puterile protectorie ale Greciei s'au învîrtit în chipul următoriu, fiindu că Bavaria este una din puterile contractanți, după cea d'anteiu sediță a conferinței destinată pentru examinarea consecințelor deciziunii adunării naționale grecesci, atingătoria de destituirea lui Othon și a dijației bavarese de la tronul Greciei, se va invita ambasatoriul Bavariei la London a lua parte la discuțiune și a da consimțimintul sau deciziunilor ședințelor următoria ale conferinței.

Francfort, 5 Maiu. Diaritul „Europa“ de astăzi dice că Cabinetul Torinului va adresa puterilor, cari au recunoscutu regatul Italia, nă nota circulară, care are de scopu a dovedi, prin documente irecusabili, nă convingință între autoritățile romane și capii brigantismului.

Hannover, 5 Maiu. Uă proclamațiune regescă convocă nă nouă adunare a stărilor după constituțiunea anului 1855. Pregătirea pentru alegerea s'a făcutu. Fipsarea epocă pentru stîngerea adunării stărilor gemane răscolită.

Torino, 6 Maiu. Diaritul Opinione, anunță: Brigantii caută neconținută a servi lovirii culegătoria; daru autoritățile au flatu măsurile preventive, astfel este de așteptatu unu sfîrșit guvernău. Brigantii adună la Valle Pietra facă pregătirea trecei împărțiri în vice bande, stăruindu lîngă Avezzano. Trupele au luat măsuri spre a-i popri la executarea scopului lor. Documentele ce le a cuterș comisiunea pentru brigantismu, constată complexitatea autorităților romane cu brigantii.

Brucselles, 6 Maiu. Pe la sfîrșitul săptămănei se așteptă subscrierea tratatelor cu Clanda atingătoria de facta duanară la riurile Maas (Meuse) și Scheldt (Escaut) și a tratatului de comerțiu.

London, 6 Maiu. Diarele „Times“ și „Daily News“ considere responsul Rusiei ca nesatisfăcător, atît în tonulu căt și nă coprinșul și nă argumentarea sa.

Kopenhăgen, 5 Maiu. Astăzi s'a continuat desbaterea adreșer. Președintele consiliului a operat dreptul publicațiune de la 30 Martiu, a dîș că nă cere ca adresa se exprime în

credere personale pentru guvern, și încredere sau neîncredere în politica lui. Domnu Vlixeu a răspuns că nu găsește nici unu motivu pent'unu votu de încredere. S'a decisu c'ua mare majoritate trecerea la uă a doua discuțiune și trimiterea la secțiune.

Berlin, 6 Maiu. Noptea. În gazeta Germaniei Nordului citim: Săptămăna trecută s'au sevîrșit la diferite puncte ale Monarchiei confiscări însemnate de transporturi de arme destinate pentru Polonia. Gazeta crucii dice: Înviuriri teroriste, cari s'au întinsu din Warszawa și Cracovia la Posen, potu produce în ori-ce momentu necesitatea d'a se declara în acea provincia, sau celu pucinu în unele ținuturi, starea de asediu.

Berlin, 7 Maiu. Centrul stingu, fracțiunea Lette și centrul catolicu au decisu ori neschimbata primire a proiectului comisiunii militare. Partita progresului a decisu a adopta amendamentele domnilor Nirehow și Rautcher, după care, pînă la promulgarea unei legi de organizațiune, este a se fissa puterea armatei la fipsarea bugetului, astu-fel în cătă starea armatei în limpu de pace se nu potă înfrece p'acea de la 1-iiu Aprilie 1860. — Uă scrisoră particulară de la Petersburg anunță din sorginți sicure, că ațară de responsul rusescu, s'a cîștitu celor trei cabinetu nă notă confidențială către ambasatoriul rusesci, prin care se dezvoltă programa de reformă conformu cu intențiunile imperatului. Introducerea lor atîrnă de impregiurări și nă va trece multu timp pînă la înființarea lor, îndată după ce se va fi sevîrșit pacificarea. Această notă a produsu unu bunu efect. — La 13 Maiu s'astepă nă aștință ștrordinară a insurecțiunii polone. Rusia speră c'o va pute învinge.

Ragusa, 6 Maiu seara. La Mostar s'a descoperit uă conjurațiune secretă, care avea de tendință a măcelări, la ocaziune favoribile, pe toți creștinii din Erzegovina și nă Bosnia. S'a sevîrșit multe arestări. La Trebigne, domnesce liniștea.

Constantinopole, 6 Maiu. Serbarea pentru întoarcerea Sultanului a durat trei zile și 3 nopți. Peste 50 de milioane de luminări în toțe colorile au ars. Iluminațiunea a fostu generală și cele mai mici căștore au fostu iluminate. Două nopți a petrecutu Sultanulu la Stambulu, a treia nopțe a vizitat Peră. Pefundința poporulu înfindea tapete (covore) supu picioarele calului lui. Creștinii și turcii piva fisau în omgile lor. De și imbulgăala era forțe mare, totu nu s'a întimplatu nici uă desordine. Nicăieri nu s'a vădutu nici polnia, nici v' nă putere armată sau gardă. Tote bisericile Creștine străluciau în razele luminelor, daru iluminațiunea cea mai brillante era a Moscheelor, Bazariloru, a farmurilor și a corăbiloru. — Unu Hatu imperial mulțamește populațiunii pentru simpatiele manifestate și iniță pe Ministrul a sprijini din toțe puterile loru dorințele Sultanului pentru prosperitatea Imperiului. — Nuvele de la Widin (Diiu) spunu că mai multe cete de tilhari năvălitate din Serbia și Bulgaria au fostu risipite și învinse de către trupele otomane. — Cutremurul de pămîntu de la Rhodos, întimplatu la 23 Aprilie, a fostu forțe tare, peste 300 de persoane au fostu îngropate supu dărămătorele caselor și peste 2000 de persoane s'au rădă adăpost.

Newyork, 25 Aprilie. Domnu Chase a fostu aici spre a contracta unu nouu împrumutu. Pachetul poștei aflatu pe vapoarea „Peterhoff“ a fostu liberat fără a se deschide. Barcele uniniu au derăpanat bateriele de la gă Warutan.

Curtea Apelativă Criminală.

Președința d-lui A. Florescu.
Judecătoria DD Dimancea, S. Zissu, P. Teulescu, Grig. Lahovari, Costache Crețeanu, R. Manolescu, procuratore C. Borănescu.

Procesul de Presă intentat d-lui C. Aricescu.

Dupe deschiderea ședinței se da citire pasagiilor din articolu d-lui Aricescu publicat în diaritul Reforma de la 7 Aprilie. Ecă acelu articolu. (Pasagiile incriminate le însemnău tôte încadrându-le în două semne de parentese.)

CAMERA ȘI MINISTERIUL ÎNALTEA Opiniei Publice.

Unu ministru din Anglia a dîș: „Ministrul nostru guvernă trei luni cu Parlamentul și nouă luni cu Presa.“ În România, din nefericire, prea puțin ministri au luat în considerare observațiile Camerei și consiliul Presei. Cu atît mai rău pentru aceli ministri, cari disprețu degea și opiniunea publică. Fiă-care e responsabilu de faptele sece, Istoria ne arată rezultatulu călcării legilor.

Diaristii, că procurorul al tribunalului opiniei publice, s'au datu a se pronunția în procesulu dintre Camera și ministeriu, căci misiunea publicistului este a lumina poporulu asupra adevăratelor sece interese, și a critica actele neconstituționale ale guvernului. Presă trebuie să fiă busola poporului și a guvernului.

Întrun adresă adresat Camerei în discursulu tronului, în urma votului de la 26 Februaru trecut, ministeriulu trebuia să cede neapăratu loculu său unu ministeriu constituționalu; căci votulu de neîncredere era unanimu, tôte Camera a criticat actele guvernului; toți deputatii au condanțat starea de plînsu a administrațiunii, deșordinea finanțelor, toți au cerutu îndreptarea raului.

Ministeriulu însă n'a luat în considerare voinea unanimă a Camerei, și s'a pus d'asupra legii.

Care suntu cuvintele și forțele ce s'a luptose astu-felu?

Partisanii guvernului răspund în loculu său, el dice:

„Dacă ministeriulu ceda loculu său unu ministeriu din coalițiunea monstruoasă a avuțu atelu. S'a cedat, și ar fi compromis Unirea și Romănia.“

Unu guvern progresist, ce are consciința faptelor și a drepturilor sece, și simțimintulu forței sece, nu cedă înaintea unei coalițiuni, ale căriă tendințe restituitore s'au datu pe față în Camera.

„Ministeriulu dar a otăritu a sta în pătulul sece și a țepe situațiunea a otăritu a se sacrifica, ca să scape tronulu amenințat; și ca să scape țera d'o soluțiune completa, a otăritu a parca constituțiunea, cu modul arătat în Monitoriulu No. 63.“

Dacă se țiu unu ministeriu din coalițiune, tronulu se dă pe mâna înemicilor țerei, cari, stăpăni pe puterea legislativă și executivă, sileg pe Vodă să abdice. Abdicându de voe saș de nevoe, ambițiunea pretendenților la domnie, neumplumirea Moldovenilor, răvășarea puterilor garante, ar fi dusu rebelulu civilu, devastarea, separatismulu, etc. etc.

A trebuit dar să alegem raul celu mai micu.

„Ce se va întimpla însă? Ori Camera sancțiunea la Decembri condita guvernulu, ori guvernulu convăcă o Adunare ad-hoc pentru reforma legii electorale. Națiunea va decide.“

Mal întâiu răspundem îndată partisanilor guvernului, cu bunul simț alu poporului:

Oare numi din coalițiune se putea forma ministeriulu? D. Cogălnicenu a fi pututu forma unu ministeriu constituționalu, conformu votulu de la 26 Februaru. De ce nu s'a formatu acestu ministeriu? S'ar fi evitat tôte rătăcirile de care ne temău toți. Ori d. Cogălnicenu a refuzat, ori guvernulu a refuzat. D. Cogălnicenu este responsabilu înaintea țerei de țacerea sa. Propus a v' o condițiune ce i s'a refuzat? Această condițiune era să fi vorabile sau nă regimulu reprezentativ? Sau guvernulu n'a voit a cede

loculu altui ministeriu, cu nici unu prețiu? Nu scim nimic.

Ori cum, suntem datori a observa partisanilor guvernului: că unu guvern progresist, cum îl numesc pe celu actualu partisanii sece, unu guvern ce dice că are consciința faptelor și a drepturilor sece, urmăda să știe că ori care ar fi faptele cu care s'ar putea recomanda publiculu, elu nu trebe a disprețu legea; că dreptulu puterei executivă e mărginitu de Convențiune, ca și dreptulu puterei legislative; că fie-care putere trebe să rămăie în atribuțiunile precise de lege (d. Tel a dîșu acēsta de la tribuna); că în fine forța și rațiunea regimulu reprezentativ este echilibrarea puterilor Statulu (d. Boierescu a dîșu acēsta de la tribuna Camerei); deci, achi echilibrulu e ruptu, și nu de puterea legislativă, dîș procesele verbali.

Unu ministeriu progresist dă satisfăcere legitimele cereri ale reprezentanțiunii naționale; elu se trage înaintea unu votu de neîncredere generală și motivat alu Camerei; elu consiliu pe seful Statulu, în interesulu Statulu, a forma unu ministeriu constituționalu, care să aducă puterea legislativă concursulu său sinceru, spre a vindeca ranele sângerănde ale patriei, spre a scăpa situațiunea, compromisă de chiari aceli ministri, cum s'a dă vedutu în Camera.

Dar credea guvernulu că Camera e retăcită? Putea în urma votulu de la 26 Februaru, și conformu art. 17 din Convențiune, a disolve Camera; și, după trei luni, a convoca alta, care să judece procesulu dintre Camera și Ministeriu.

În locu de tôte acestea, ministeriulu, în discursulu de închidere, în culpă Camera de rea voinea, și se pune mai presu de legi.

Onorabilulu meu amic d. Winterhalder aprobat, în articol ad-hoc (vezi Românulu de la 25 și 31 Martiu, și de la 4 Aprilie) că cauza nerotării bugetelor nu este camera; iar bugetulu guvernulu din Nr. 61 alu Monitoriulu, este o sofismă ridiculă, ce calcă art. 22 din Convențiune, și justifică guvernulu personalu.

Venim la calificațiunea monstruoasă.

Principele Napoleone a dîș, în senatul franceșu, că se unesc cu adversarii sece pe terimulu principiilor.

Organulu semi-oficialu alu guvernulu (celu român și nu celu franceșu) într'unu articolu de la 9 Ianuaru trecut, sustine Unirea dreptei cu stînga, cu argumente logice, ce cele următore:

„Stînga nu va pute nici odată să „lungu pe drepta cîndu vine să se „șere contingentulu sece spre a pute „isbuși să realizeze dorințele sece. Toți „binele ce avem în țară este de la „stînga. Ea nu pte în banuă nici un „tr'unu chipu. Stînga este unită cu „vernulu, cîndu guvernulu e liberalu, „naționalu și patrioțulu, ea se bată re- „acțiunea sa. Absolutismulu guvernulu „Biserica lui Christu nu se închide ni- „mănu și REVOLUȚIUNEA ROMĂNĂ nu re- „pinge pe nimeni.“

„Se încete dar calomnia și șio- „tete mășcare a celor fără esperință și slab de ingeri.“

Cîndu dupe acestea, tîmăm aiceceas? Fieca guvernamentală achi, ori revoluționară, că asemenea unire a dreptei cu stînga (pe terimulu principiilor) este o coalițiune monstruoasă, nu ne putem opri a nu dice cu Emile de Girardin.

„Ori ce politica pte fi justificată „săfară de politica acelu unde faptele nu „răspund cu vorbele.“

Ce e mai curiosu, aceste citațiuni le reproducem totu din fôia semi-oficială, ce buciună faptele eroice, patriotice și constituționale ale ministrilor actuali, pe cari totu acea fôie numescă PĂRINȚII PATRIEI!!!

Dari totu, despre aceli parinți ai patriei, și totu acea fôie semi-oficială, dicea în Nr. de la 9 Ianuaru trecut, apropos de votulu de la 22 Decembri 1862.

„NEABILITATEA MINISTERIULUI ACTUAL COMPROMISU CHIARU MINISTERIULU CE AR VENI DUPE DÂNSULU.“

„Asemene flagrante neconsecințe dovedesc lipsă de principiu, lipsă de respectu către sine și către publicu;

ele se califică de sine. Ele ar demoralisa publiculu, dncă publiculu n'ar cunoșce trecutul acelor liberali, ce punu pasiunilo și interesele private mai pre susu de patrie și de adevăr. Da, asemenea omeni nu potu iubi PATRIA și ADEVĂRUL pentru amorulu de patrie și de adevăr: căci omul sinceru sacrifica totulu pentru aceste două deități.

Venim la cestiune.

(Ce înțelegu ôre partisanii guvernulu cu aceste vorbe: Guvernulu are simțimintulu forței sale?)

Înțelegu ei forța morală, sau forța materială? Forța morale o dă unu guvern respectulu către legi; deci, unde este achi respectulu legilor?

Partisanii guvernulu înțelegu negreșitu forța materială. D. Ion Brătianu, în ședința de la 26 Februaru, a dîș: „BAIONETA NU DĂ FORȚA UNUI GUVERNULU.“

Și a aduș de exemplu pe Carolu X. alu franciei (vezi Românulu de la 22 Martiu trecut.)

Nici odată Guvernulu n'a fostu mai siguru d'o majoritate progresistă, ca în anulă acesta: presupundu că Conservatoriul, în urma votulu de la 22 Decembri 1862, și nă urma voturilor de la 18 și 26 Februaru trecut, ar fi fostu atatu de nepolitic ca să fie tôte aceea ce au fostu pînă la 22 Decembriu 1862, liberalii, în CESTIUNEA VITALE, s'ar fi unitu cu aștinuții, și ar fi asigurat majoritatea ori căru guvern constituționalu, fie chiar din aștinuții, și președintu de d. Cogălnicenu.

Cu modulă acesta, bugetele se votău; proiectele de legi prezentate de ministrulu N. Crețulescu se votău asemenea; și s'ar fi modificat în spiritulu naționalu, chiar legea electorală și rurală. Astu-fel, situațiunea era scăpată; stabilitatu guvernulu, asigurată; Sarta nu era calcată; procesulu dintre Camera și ministeriu s'ar fi stinsu fără scandalu și pericolu; ingerința streină (pote cu paguba autonomiei) s'ar fi paralizat; tôte cestiunile vitale s'ar fi deslegat în favoarea țerei și în linișce; în fine, Europa ne-ar fi ertat greșele trecutulu, ar fi începutu nă respecta; și cestiunea polonă, megiară, venețiană, etc. n'ar mai atârna asupra Romăniei ca sabia lui Damocles.

(În locu d'acēsta, guvernulu justifică pe de deplin, prin condita sa neconstituțională, GUVERNULU PERSONALU, ce a provocat adresa celor 32 de deputați.)

Dar pe ce se rașimă ôre Guvernulu lucrându astu-felu? Pe cei 50 de aștinuți, care ar împiedica aplicarea art. 16 din Convențiune? Dar mulți dintr'înșii au sustinutu acēsti ministeriu pentru alte motive; achi că s'au luminațu, demnitatea locu de reprezentanți ai națiunii, amorulu de patrie și de libertate, (dacă într'adevăr suntu geloși de patrie și de libertate) le ordonă a nu mai sustine unu ministeriu neconstituționalu.

Se rașimă ôre guvernulu pe Curtea de Casațiune? Dar ea nu trebe să uite că e gardiana Sartei, că e Curtea supremă de justiție!

Nu s'au legi speciale pentru acēsta, voru dice guvernamentalii.

Suntă, le răspundem, pentru magistratii cari se respectă pe dînșii și regimulu reprezentativ, căruin acelu înaltu Corpu datorădă inamovibilitatea și căle-va miș lei pe lună.

Dar, nă dupe câte vedem, Guvernulu nu se rașimă pe forța morală. FORTA NOSTRĂ ÎNSĂ ESTE LEGALITATEA, ESTE FORȚA MORALĂ, ESTE DREPTATEA POPORULU.

Vox populi, vox Dei.

(Romăniu răbdă cutitul în piele în carne cătar; dar cîndu cutitul ajunge la osu, mielul devine leu; și, vai de acēia deși sîdu de onoarea și libertatea lui!)

FORTA BRUTALĂ!!! Dar Napoleone I, și alu III s'au răditat pe multe cîndu au făcutu loviturile lor de stat.

Unde suntu faptele de glorie ale Guvernulu? Cu ce s'ar recomandat elu multimei, ca se potă conta pe dînșu?

Ce vādū? Pe D. Procurorul alu Curții Criminales, care mi așupă gura cu legea de presă...

Și cine a făcutu acēsta lege? mă voru întreba partisanii guvernulu.

„Conservatoriul prin D. Iepurenu, nă voit răspunde sub acelu acelu dîș. De ce n'a desințat, o coalițiunea monstruoasă?“

*) Vezi Românulu 12, 29 și 30 Martiu trecut.

— Fiindu că Guvernul a închis Camera; și a închis-o, fiindu că voeste guvernul personalu; căci altu felu, ar fi chemat la putere pe D. Cogălnicenu (apărătorul Guvernului); și atunci, și bugetele se vota, și legea de presă se desființa, și legea rurală și legea electorală se modifică, și garda cetățenă se făcea, și țera era scăpată.

— Poesie?
— Pe ce temei dăci acesta?
— Pe spiritul de contradicțiune alu cōlițiunei.

— Ați încercat ca să vă îndreptați? Aveți forța baionetelor; și ați fi avut poporul întreg cu voi, și în fruntea lor, pe liberali, dacă pretendenții la tron s'ar fi opus la reformele indispensabile propuse d'unu guvern constituțional. Daru n'ati votat, fiindu că nu sunteți sinceri; fiindu că voiți guvernul personalu, dacă ați fi fost sinceri, ați fi cerut sancționarea proiectului relativ la necompatibilitatea postului de deputat cu funcțiunile statului; și n'ati fi numit prefecți din abținuti, în urma votului acestuia; dacă ați fi fost sinceri, n'ati fi ordonat perceperea contribuțiilor lor contra votului Camerei; dacă ați fi fost în fine geloși de libertatea constituțională și de demnitatea națională, nu s'ar fi dat decret ca cele relative la bugete și la limba greacă din școlă.

Să fim sinceri, să mărturisim adevărul. Vreți guvernul personalu, și vreți a justifica acesta prin... Ei bine! Nu vă veți ajunge scopul, locmai fiindu că forța noastră este legalitate. Noi suntem, ați, ca totu d'una, omenii ordinei și legalității; însă, băgați de seamă, o dăci în interesul Guvernului, nu împingeți cutitul la os, căci durerea fiindu tare, țipetulu va ajunge pînă la ceru.

— Daru în fine, dăci partizanul Guvernului, vomu appela la poporu. Vreți să dăci la țera legală? Nici de cumu vomu convoca o Adunare extraordinară pe baza Adunărilor ad-hoc... În virtutea cără legiu... Dar atunci, în cestiunea monastirilor diso închinată, de ce ați alertat la streini? Nu era aceasta o cestiune curată d'autonomie? N'aveți cu voi și pentru voi Camera și Opiniunea publică? Este o călcare de lege convocarea unei Camere extraordinare, ați, sub regimul reprezentativ, prin singura inițiativă a guvernului, și fără participarea reprezentanții naționale.

Nu ești ore tot Dumneata aceea care, în articoli speciali, și în broșure ad-hoc, ai susținut tesa mea, bașta pe voința poporului de la 11 Iunie 1861?

— Mai înteuți îi răspund că aceea voință s'a respinsu de guvernul la August 1861; alu droilea, că recunoscu în publicu greșala mea; căci, vedu, niste asemenea încuragieri criminale au împinsu guvernul la acte ca cele contra cărora s'au pronunțat și Camera, și Opiniunea publică, și Puterile garante și Europa democratică. Ați printu da tristă experiență, m'am convinsu că, ca nici unu prețu, nici unu guvern nu trebuie a călca nici o lege, elu chiămătu a da exemplulu respectului către legi; elu chiămătu a executa legea, a o aplica, a pedepsi pe călcătorii legilor; elu, în fine responsabil de paza exactă a legilor, în virtutea cărora există, și fără care n'ar fi nici unu minut.

Așa! Experiența proprie, și o matură reflecțiune, m'au convinsu, ați, pe deplin, că călcarea unei simple legi, lăsată nepedepsită, țărăscu după sine a doua călcare; și din călcare în călcare, te pomenești într'ua dimineață cu lanțulu de gîtu.

(Adio, libertate! Deci, tirania nu mai e suferită ați, nici chiaru în Rusin, care devine și ea constituțională (vezi Romanulu de la 4 Aprilie.)

(Se presupunem însă unu guvern cu bune intențiuni, adică ultraliberalu (în genere, toate guvernele, după natura lor, sîntu conservatoare), care calcă ați legea pentru unu scopu naționalu, progresist; daru mâine (Domnitorii sîntu muritori și ei, și mai schimbători ați decît eroii de scenă) mâine vine unu Prinț cu rele intențiuni; și încurageat de fatalulu exemplu alu predecesorulu său, începe a călca legea,

fără a mai putea noi protesta, ca să nu devenim neconsecuenți; și iată că bomba își bombardă Șarta; și dacă vei cutesa să strigi, îți bombardă și capitala (mai alesu de va avea dealuri, ca București); și Comerciulu nu voeste ași compromite nici de cumu creditulu. Deci apărătorii de ieri ai călcătorilor de lege, și ați apărători ai legalității, sîntu închiși s'au împușcați.

Daru la 24 Ianuarie 1859 nu s'a călcatu Convențiunea, în favorea principiulu? Daru la 11 Iunie 1861 nu s'a cerutu a se călca Convențiunea, în privința Unirii?

— Cine a călcatu?
— Poporul.
— Guvernulu este poporul?
— Ba nu.

— Ei bine! Poporul, fiindu că e poporu, dacă se bizue în putere, pōte călca o lege rea; cu pielea lui plătește. În genere, Diplomazia privesce actele poporului, mai alesu cîndu sîntu drepte și bine dirigate (ca mișcarea noastră de la Iunie 48 și Ianuarie 59) le privesce ca FAPTE IMPLINITE. Guvernulu însă nu' este permis a face REVOLUȚIUNE, ca poporul. Revoluțiunea este dreptulu poporului suveran; elu e Domnulu casei, temelia Casei, forța și avuția Statulu; guvernulu este mandatarulu său cu îndatorirea expresă d'a pădi legea, făcutor de poporu, a păzi ordinea, a respecta legalitatea; și cîndu legea e vechie, vicioasă, sau streină, atunci mandatarulu poporului consultă poporul... Cumu? prin revoluțiune? Nu! PE CALEA LEGALĂ. Și iată cumu.)

Să luăm de exemplu România după 24 Ianuarie 1859. După încercare de mai multe ministere, de toate nuanțele, veni în fine ministerulu N. Goleșcu, și apoi Ministerulu Ștefan Goleșcu. Dacă aceste ministere aru fi avut forțarea a se bucura, (ca ministerulu Iopureanu) de tota încrederea Domnitorulu, ele aru fi depus îndată pe birourulu Camerei proiecte de legi vitale; de exemplu, legea rurală și electorală. Majoritatea le aru fi respinsu. Ministerulu disolve Camera, guvernă nouă luni cu DREPTATEA, cu LIBERTATEA, cu EGALITATEA; și apoi făcua apelu la Națiune; și, totu după Apexulu II. din Convențiune, Ministerulu convoca altă cameră. Acesta s'ar fi repetat de atîtea ori, pînă cînd ministerulu avea o majoritate progresistă; și aru fi avutu. Facu apelu la conștiința d-v. Într'unu anu, România aru fi jucat rolulu Italiei. (Astufelu a lucratu Cavour; și elu a ajutat a se lupta cu piedice grele, cu piedice mari! Dar, ajutat de PATRIOTISMUL SINCERU alu lui Victoru Emanoilu, Cavouru a strigat, reacțiunea, a îndatut libertatea, a asigurat unitatea Italiei. Acesta o sperau 12 milioane de Români, după 24 Ianuarie 1859!)

Ei bine! Cea-a ce pōte face poporul nu trebuie se facă guvernul. Cea-a ce s'ar fi putut face de ministerulu Brătianu și Goleșcu, nu se pōte face de ministerulu Iopureanu și N. Crețulescu, (fie chiaru ajutat de D. Tell). Cea-a ce s'ar fi putut face la 1861, și chiaru la începutulu lui 1862, nu se va putea face la 1863.

Ați... Acesta cuvintu la pronunțat poporulu franceșu lui Carolu X. la 1830.

Președintele da citire următoriei adrese a d-lui Procuratoriu C. Borănescu, prin care a naintat procesulu în cercetarea Curții.

Domnule Președinte.
Ziarulu Reforma Nr. 2 de la 7 Aprilie conține inseresă unu articol intitulat „Camera și Ministerulu” sub scrisu de d. C. D. Aricescu. Examinand ucelu articolu cu tota atențiunea, m'am credutu datoriu, conformu art. 60 din legea de presă a urmari vātatu în persoana d-lui Aricescu delictule de presă în care a căcutu, cătu și în aceea a d-lui Teodor Georgescu, garantule diariulu pentru reflecțiunile sale asupra unei scrisori a d-lui Goleșcu către consiliulu comunei Goleșci prin care refusa a plăti contribuțiunile... Din interogatoriulu la care am subpusu pe numit, m'am convinsu că le-a lipsit cuvintulu de justificare pentru cele înaintate în scrierile d-lor:

abținerea în care au rămasu la toate cestiunile ce le amu pus, dacă nu este uă desprețuire către legi se consideră neapăratu ca uă probă de imposibilitate în care s'au aflatu a raspunde. Acelu interogatoriu vi se ataședă pe lingă acesta spre a le avu în vedere la lucrarea ce sunteți chiămătu a face în calitatea d-v. de Președinte.

Cătu pentru calificarea faptelor, ele sîntu de mai multe categorii: Astufelu în privința d-lui Aricescu ilu acuzu că prin articolulu inserat u comisu delictulu de atacu contra guvernulu prevedut u art. 48 atacu contra Mandatariloru națiunei? îndemne la ură și revoltă și în fine delictulu celu mai gravu de atacu contra persoanei Domnitorulu, pedepsit u art. 45 din legea de presă.

Gerantulu Reformei este acuzat u că prin reflecțiunile sēle asupra scrisorei, menționată mai sus, îndemă la nesupunere către ordinele guvernulu, cătu pedepsit u art. și totu odată cer a fi subpus conform art 43 din legea de presă la inserțiunea sentinței ce se va pronunția.

Passagele din cari resultă acele delictu sub-linate chiar în exemplarul ce alatur d-v pe lingă acesta, spre a servi de corp u delictulu, și totu udată a procura acuzătorulu mijlocele de apărare; eră dezvoltarea acestor capete de acuzățiune mi-o rezervu pentru ziua de înfățișare conformu art. 35 din procedura penală.

Priimiți, d-le președinte, încredințarea mea de înaltă stimă ce ve păstrețu.

Procuroru C. Borănescu.

Dup'acesta d-nu Procuratoriu iō cuvintulu și face acuzarea sa. Curtea însă ne avind u nici stenografu nici chiaru tachigrafu, și apărarea, neputind u în cea q̄ se aiba pe ai sei, suntemu siliți a da, din acuzarea d-lui Procuratoriu numai părțile ce le-au însemnat u înșiș dd. apărători, astufelu însă precumu au eșit u din gura d-lui Procuratoriu, și cu șirulu ce le a dat u însuși, precumu asemenea vomu fi siliți a da și din apărare numai acele părți ce putam u culege după memoria oratoriloru și a unor note luate de unii din domni diariști.

D. Procuratoriu Borănescu începe prin a dice că prin adresa de mai sus u a îndeplinit u coprindețea art. 34 din procedură și că acum u usedă de dreptulu ce-i da art. 35 spre a desvolta acuzarea sa. Nimine, dīce, nu se pōte îndou ca acuzătorile ce face d-lui Aricescu nu sîntu temeinice. D. Aricescu face u alusiune directă la Ministerulu de ați și dice c'a călcatu legea. Cu ce însă se potu proba acele călări de legi, n'am u nici uă probă a ve da din partea d-lui Aricescu, căci nu mi-a respunsu nimicu dīcind u că le va da naintea judecării; acceptu acele probe, însă fapte învederate contrarii legiloru erū nu cuvinte, nu fiindu c'a plăcutu unu individ u se dīca cutare faptu este călcare de lege.

D. Procuratoriu începe aci prin a acuză pe d. Aricescu despre ațiulu pasajiu sapliniat de acuzatoriu, în care autorulu vorbesce „de forcia morale și materiale”, și n care d. Aricescu a fostu dīsu că n'are făcutu de cătu a se rădima pe voturile Camerei cari n'au fostu executate de Ministeriu, și adaoce că nu pōte primi a i se dovedi călcarea de lege numai cu cuvintele unu deputat. Se pōte chiaru, urmезд d. Procur. ca uă idee se fiă aprobată de Cameră, daru până nu se voru transforma acele ideie în voturi și voturile nu voru trece prin calea regulată, ele n'au nici uă valōre pentru mine. D. Aricescu daru, repetu, nu pōte proba cu nici uă dovadă legale că guvernulu a călcatu legea, a cele legi, dīcu după cari ne administramu.

Aci, acuzatorulu... în teoria de dreptulu constituționalu, și dīce q̄ pōte se lipsesc d. Aricescu cunoscința ce unu votu... Camerei p'are defectu, nu devine lege q̄ cătu după ce este întăritu și promulgat. Aritu apoi, că d. Aricescu, nu se pōte apăra, dīcind u aceste, s'ant u apărările sale, și dā exemple cumu unu omu nu pōte imputa altui omu uă crime pe șinglu temei c'acesta este apărțiarea sa, și repețind din nou, că nu pōte proba acuzatulu, prin nici unu actiu pozitivu, că guvernulu a călcatu legea, ecă dīce, p'am u dovedit u în cea frase de fătăimarea și atacu contra guvernulu.

— M. D. Iuliu... pasagiū la care d. Aricescu dice că guvernulu „justifică pe deplin conduita sa neconstituțională etc.” și reprezentantele Ministeriulu publicu dīce că nu vede uă constituțiune lucrată, spre a dīce care s'ant faptele neconstituționale ce se impută guvernulu? Apărțiarea autorulu nu este d'ajunsu și după opiniunea tuturor legistilor alu uniu le conțin u totu d'auna o dosu mai mare de perfidiă și s'ant u mai aspru pedepsite, vedeți, urmезд d. Procuratoriu, uă notă prin care d. Aricescu indică foiele diariulu Românulu și pe cari basedă apărțiurile sēle. Nu ve voiți citi acele esemplare, căci sciti c'acele numere conțin u desbaterile Adunărilor. În acele desbateri veți intili acelu cuvintu (guvernamentu personale) și ve veți convinge la cine face alusiune. Partisanu Adresse au creat u acestu cuvintu prin care au voit u se ntelegă persoana Domnitorulu.

D'aci d. Procuratoriu vine la pasajulu unde d. Aricescu sustine că „glasulu poporulu este glasulu lui Dumnezeu” și că „Românulu rabdă cutitul în carne, daru cîndu ajunge la osu etc. etc.” și d. Procuratoriu dīce că „glasulu poporulu este urgia lui Dumnezeu” cu cuvintele, că „țipetulu va ajunge pînă la ceru” n'au nici unu temei și s'ant uă așitare la ură, unu semnal la rescōlă la anachia. Urmезд apoi combater a sa asupra ideei emise de d. Aricescu că Napoleone se rădima pe mulțime și dā gloriā patriei sale, și găsesc culpabile pe d. Aricescu de apelu la revoltă, fiindu c'a ntrebatu unde s'ant faptele de gloriā ale acestui cabinetu?

Trece apoi la unu pasajiu unde s'ant pūnturi... și d. Aricescu dīce: „Ce vedu?... pe d. Procurorū” etc. Aci se intinde mai multu, și arit că criminalele vede totu deuna justiția nainteu, că conștiința u da avertissemente, și că pūnturile acele este învederate c'aci scia autorulu, care cunōscu legea de presă, că trebuia se comit u delictu, uă faptă neiertată de legi, și că d-nu Aricescu, împinsu d'unu șimpțimentu ce nu scie se-lu califica, apus acele pūnturi ca se facă acela faptu, acelu delictu, și mai elatante.

După acuzarea pūnturilor... d-nu Procuratoriu ajunge la pasajulu unde d. Aricescu combate pe cei cari susțin că trebuie se se convōce uă altă adunare p'ua lege electorale decretată, și dice că s'a dīsu — așia spune d-nu Aricescu — că se va convoca n'adunare pe bazea unei legi electorale mai întinse, pe bazea legi Divanulu ad-hoc, și că d. Aricescu combate acea idee, spue că astă-dī n'ua mai admite. Cumu, urmезд d. Procuratoriu, unu omu chiaru în detrimentulu reputățiunii sale de omu politicu, trece peste ori ce considerare și respinge uă idee care pînă eră făcua spendōrea șea politică, o lēpedă. Și sciti pentru ce?

Fiindu că a veșit u c'aceu idee FACE GLORIA ALTORA A UNUI MINISTERIU.

Sfirsind u acestu minunat, din mai multe pūnturi de privire, parte a cuvintulu său, d. Procuratoriu, intră, condus de ideea ce urmăria în partea articolulu d-lui Aricescu, unde dice că: „Poporul dnea călcă uă lege re plătesc acea călcare cu pelea lui, daru guvernulu nu-i este permis a face Revoluțiune” și combate ideea că guvernulu nu trebuie se facă Revoluțiune. D. Procuratoriu, după ce dice că nimine nu se va îndou c'aci este unu apelu la rescōlă, dīce apoi c'a revoluțiunea poporulu aduce calamități combat anume revoluțiunea de la 1848 și combate apoi cu deslășire ideea d-lui Aricescu că guvernulu nu-i este permis a face revoluțiune și demunstră că din contra, că guvernulu pōte face REVOLUȚIUNI, și c'acele revoluțiuni, într'ua țera, aduc u folose cîndu cele de cari a vorbitu mai naintu s'ant numai veltomărie. Și șirulu, consecința ideei ce urmăria ilu duce la pasajulu prin care d. Aricescu vorbesc de ministerulu Goleșcu și dice că elu n'a avut u încrederea Domnitorulu. D-nu Procuratoriu cere a i se demunstră că ministerulu Goleșcu n'a avut u încrederea Domnitorulu, cari s'ant actele prin cari s'a manifestat, acea neîncerdere, și negă acestă aserțiune. Adaoce că nu pōte însă trece supt țăcere cele ce se dice de Vittorio Emanuele și Cavour, și că cea-a ce se putea face de Ministerulu Goleșcu nu se putea face de Ministerulu Iepurianu și mai pînă încă de ministerulu actualu. Aci d. Procuratoriu se opresce cu plăcere și dice că laudele ce se dā lui Vittorio Emanuele și Cavour constitue delictule de atacu contra Guvernulu și chiaru contra Domnitorulu, căci prin acestă d. Aricescu dice că Domnitoriu n'a fost inspirat de patriotisnu ca Vittorio Emanuele; și dacă va dovedi această este a presupune domnitorulu intențiuni pe care „fiecine constituționalu le respinge. Și urmând u acestu terim, argumentarea sa oficială, dīce că n'ceștiune de apărțiare că acolo unde d. Aricescu vede pigmei, altulu vede Cauri, pentru și vice versa, și sfirsesc dīcand u că articlu d-lui Aricescu este unu semnal lugubru, trebuiă ne asteptăm la unu cutremuru care se restorne totu edificiu nostru sociale spre a ajunge la nimicirea națiunii, a face din țera unu obiect de trafic și de cōtōpire și că a dovedit u că elu conține atacu contra domnitorulu, atacu contra guvernulu, așitare la ură.

(Umarea desbaterilor pe mîne)

SALA BOSSEL.
VINERU LA 3 MAIU 1863
Mare Repreantație
în beneficiulu d-lor
Topai și Flechtenmacher.
Cu concursulu binevōtoru alu D-lui Milo, D-nei Popescu, Frosa Alexandrescu, Umfogl, Lorenzo, și T. Popescu

Asemenea și ELEVU INTERNATULU DE MUSICĂ VOCALE ȘI INSTRUMENTALĂ (care acum se află desființat), au profitat de această ocaziune, spre a putea depune unu micu examen în publicu, arătind u modestie acea ce a putut u profita în clasele instrumentale de la profesori lor, dd. Flechtenmacher și Caroli, în scurtulu timp de 2 ani și jumătate cătu au durat aceste clase.

- Partea I.
Produțiuni Musicale.
- 1) Quartet vocal, „Ratta plan” de Maestrul Donizetti, esecutat de domnișorele, Guerini, Colass și d-ni Alexandrescu și Topai.
  - 2) „Meditatiunea” compozițiune pentru Violoncelu, Fis-Armonica și Piano, de celebrulu compozitoru Bach, executată de d. Dimitrescu (elevu alu su-nu-mitri desființatei școli de musică), d-ni Lorenz și Umfogl.
  - 3) „Renunțarea în Patrie” arie compusă de A. Flechtenmacher, cântată de d. Alexandrescu (fostu elevu alu su-nu-mitri școli).
  - 4) „Casta Diva” din opera Norma, trăsăcrițiune pentru Piano de Cullac, executată de domnu Umfogl.
  - 5) Recitativ și Arie din opera „Eroismulu unu Român” compusă și d. d. călă Mărieș-le Do m... Românici

